

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De spirituali intellectu, super eodem verbo. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

§. 6. De spirituali intellectu, super responso ad easdem interrogaciones.

EXpleto secundum paupertatem meam sensu rudiori, iam ad interiorē spiritus medullā te transmittō; quā tamen non à me audies, sed vt ab introductione Sponsi capias; verbū illius optimè fauco. Non enim paruam credo eum percepisse internā consolationis pinguedinem, qui sibi conscius est de abscondito & nouo hoc exultationis fructu: *Introduxit me rex in cellaria sua.* Mihi quidem misero, & sterilitatē cordis sapius patienti, preciosum nimium esset, si aliquando post singulas & pulsationes fortes, ad huius Sponsi miserationē promerendam, de pręteritis malis potuero veniā inuenire. Si etiam contra morbos vitiorū & ægras affectiōnes animi, valero aliquas species medicinales impetrare. Nec hoc est vtique, quod sponsa, quæ amore flagrat, inebriata ab vbertate domus Dei reuertens, auribus nostris infudit dicēs; *Introduxit me rex in cellaria sua.* Quid est ergo, quod loquitur? Ignorare me fateor. Tu verò si intelligere potes, (sicut dignū est) congaudeo gratiæ diuinæ. Parum tamen, quod à longè stans, sentio per rimas cellariorū, in quibus sponsa iam introducta potitur melioribus Sponsi bonis, libēs propono; vt si placuerit cordi tuo, accipias illud desideranter. Si quis Christum sincerè & intimè amans, huius vitæ qualitercumque blandientis gaudia contempserit, illum non dubito posse experiri, quid cęlestis dulcedinis vox ista cõtineat: *Introduxit me rex in cellaria sua.* Quicumque autem in hac valle misera sufficere sibi gratulatur, quod temporalis prosperitas & rerū affluentia non ei deficiat; hinc profectò alienus & tanquā immundus repellitur ab interioribus diuitiis nec ei conuenit gustare dulcissimū verbum, *Introduxit me rex in cellaria sua.* Habet enim iam hic promptuaria sua & horrea frumētī, vini, & olei sui; quibus multiplicatis delectatur & requiescit, nō in pace Christi, sed in corde terræ. Sanctis igitur & fidelibus electorum mentibus, solūm hæc amabilis reuelatur intelligentia, cui intentam aurem accommodare te velim; vt merearis & tu particeps esse bonorum horum, spiritualiumq; gaudiorū. Si quando igitur interiori Deo persenseris te inpectum, & tibi hoc sæculū penitus amarescere; Si etiam inter sacras lectiōnes, infundi tibi compunctiōnē atq; mentis illuminationē desursum venientem; Si etiam post deuotam & perseverantē orationē, desideriu æternę vitæ incallescere & augmentari perceperis, vnde hæc bona procedere autumas, nisi de cellariis supernis? Si insuper altius te attrahi ad inuisibilia bona perspexeris, ac omnem cogitatum tuum in Dominum

Introduci
in cellaria
Sponsi,
mysticè
quid.

Psalm. 143.

minum iactaris; ita ut solius Dei memor sis, in quo vita, salus, & requies summa est; petierisque, ut cum ipso felici vita viuas, & amodo non reuertaris ad miseras istas; quamdiu tale aliquid tibi sentire donatur, cur negare potes, quod introduxit te rex in cellaria sua? Nec Deo difficile est ostendere tibi charitatem suam, ut videas eius arcana in altissimis cōdita, pro cuius amore libenter exteriora opera ministrare non recusas, quantumcumque sint humilia & despecta.

§. 7. De aspiratione ad caelestia.

Hoc tamen tuum est, dignè Deo conuersari, & in externis negotiis mentem à supernis non auertere: sed ad illa gustanda secreta, de nouo semper aspirare. Quàm felix eris, si internæ Dei vocationi, sine mora gratulanter occurreris? Si hoc vel alio etiam modo dixeris: Domine, qui laborem & dolorem confideras, quam libentissimè ad te venirem, optimè nosti. Ecce assum, fiat mihi secundum verbum tuum, quod olim dixisti: *Et ego manifestabo ei me ipsum.* Sed & hoc erat, & semper est desiderium meum. Utinam inueniam gratiã in oculis tuis, & tibi placeat pauperculum seruitium meum. Nil quippe sic charum esse poterit seruulo tuo, sicut habere gratiam in conspectu tuo; & agnosci inter filios tuos, qui nec dignus sũ vocari seruus tuus. Domine, quicquid dico, quicquid aliud desidero, ecce totus in manibus tuis sum, fac mihi secundum verbum tuum, secundum beneplacitum tuum, secundum ordinationem tuam, & secundum omnem voluntatem tuam.

Psal. 9.

Ioan. 14.

§. 8. De spirituali esu & potu, de cellariis Christi.

Adhuc te cū Domino fermocinante, si dixerit tibi: Qui mihi ministrat, me sequatur; sequere eum, quocunque ierit. Qui scis, an velit præire, & præparare viam, atque aperire signacula, ut introducaris in cellaria sua? Sequere eum, & quodecumque tibi dixerit, facito. Si dixerit tibi, bibe; etiam bibe de calice eius. Est enim vinum hoc optimum, & cellaria nostra non habent simile. Charitas enim vinũ est. Dum ergo implevis illa, optimo vino inebriaris. Vbi inuenies eam, nisi in cellariis eius? Et quod est precium eius: Non comparabit eam quis nummis, sed spretis illis & omnibus, quæ sunt mundi. Bibe charissime, & inebriare dulcedine charitatis: Ecce hydria coram te est, & fons vitæ. Deus enim charitas est. Si dixerit comede, quodecumque; inuenies comedere: Totum bonũ est, quicquid ibi reconditum vides. Mel inuenisti, comede quod satis est. Si obtulerit etiam partem piscis affi & fauũ mellis, sume reliquias eius. Cumque liquatæ fuerint in ore tuo, facient te sentire mirabilem dulcem diuinam. Aperiat ipse

1. Ioan. 4.

Prou. 25.

Luca 24.

§. 5

sensum.